INK & THREAD

REVISTA C.N.V.V.

„REVISTA ȘCOLII
PĂSTREAZĂ CLIPA CARE
MÂINE VA DEVENI AMINTIRE.”

CREATIVITATE ✱ LIBERĂ EXPRIMARE

OUR TEAM

REDACTOR ȘEF

Izabela Ștefănescu

REDACTOR ADJUNCT

Ioana Ciucă

REPORTER

- Ana Baltag
- Ioana Bobic
- Luiza Gagiu
- Ștefania Ciobanu

REDACTOR

- Alexia Dobrică
- Patrick Pană
- Sara Ungureanu
- Sara Ștefan
- Teodora Dumitrescu
- Antonia Șerbănoiu

EDITARE

- Ana Baciu
- Mihnea Deaconu

DESIGN

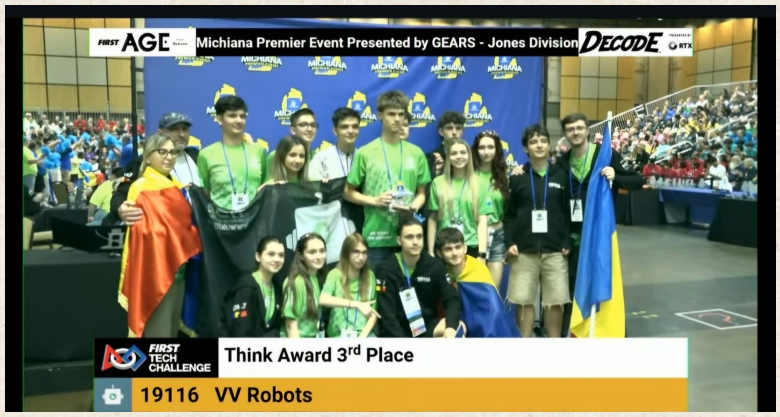
- Clara Iacobescu
- Miruna Iacobescu
- Darius Iordache

PR

Bianca Zarioiu

Miruna Purcărea

VVROBOTS MERGE ÎN AMERICA!

Da, ați auzit bine, performanțele echipei nu doar că depășesc țara, dar și continentul. Echipa VVRobots a participat la Michiana Premier Event, una dintre cele mai importante competiții invitaționale.

Probabil vă întrebați cum o echipa dintr-un oraș atât de mic ajunge la o performanță atât de mare. Ei bine, prin lucru, colaborare și mii de ore petrecute în laborator.

Etapa regională a reafirmat proverbul „După muncă și răsplată”. Aici VVRobots s-a întors cu statul de cea mai bună performanță a robotului prin, Control Award, ce se acordă celui mai automatizat robot și Winning Alliance Capitan, pentru câștigarea competiției.

Iar, în final, după participarea la etapa națională, performanța echipei de-a lungul sezonului a fost răsplătită prin calificarea la FTC Michiana Premier Event. Aici, VVRobots a petrecut o săptămână în SUA, Indiana, South Bend, la finalul lunii iunie.

Deși reușita este a echipei de robotică, haideți să aflăm cum pasiunile și abilitățile elevilor au contribuit la această calificare. Coordonate de liderul echipei, Luca Pîrvu, departamentele de mecanica, programare, proiectare 3D și marketing au muncit din greu pe parcursul acestui sezon. Luca Pîrvu, Cojocaru Eduard, Izabela Ștefănescu, Alexandru Ivașcu, Filip Davide, Bufnei Teodora și Cucu Emilian au asamblat cu atenție fiecare componentă a robotului și au contribuit continuu cu tot felul de inovații. Mai departe, robotul a fost pus în mișcare de Adelin Ștefan, programatorul principal, unde, împreună cu Petruț Niculcea și Rareș Boboc a dezvoltat autonomii și codurile robotului. Fiecare piesă 3D și reprezentare grafică a robotului au fost realizate de Luca Pîrvu și Adrian Vidan. În timp ce impactul nostru a fost împărtășit în comunitate, de către Alecsia Popescu, Sara Ignat, Radu Mantu, Denis Guțu, Matei Nițu, Andra Dumitru și Sara Ungureanu.

Să nu credeți că acești copii au fost într-o vacanță, ei s-au întors cu și mai mult bucurie pentru colegiul nostru, aducând acasă:

Think Award III
Division Alliance Finalist

Îndrumați de profesorii coordonatori Ungureanu Ion, Drăgușin Dragoș și Popescu Ileana, un lucru este sigur, acești copii au reușit ceva ce mulți își doresc și, mai mult decât atât, au scos din nou în evidență, Colegiul Național Vlaicu Vodă.

Interviu prof. Gheorghe Costel

„Chimia nu este totul, dar nimic fără chimie.”

Sunt cuvinte pe care mii de elevi le-au auzit de-a lungul anilor și pe care, fără îndoială, le asociem cu un nume devenit reper: domnul profesor Gheorghe Costel. Profesor al Colegiului Național „Vlaicu Vodă”, domnul Gheorghe Costel reprezintă un model de rigoare, dăruire și excelență profesională. Activitatea sa a depășit de mult cadrul unei singure școli, prin generațiile de elevi pe care le-a format, prin rezultatele remarcabile obținute la olimpiadele naționale și internaționale, prin cele 7 medalii internaționale care poartă amprenta pregătirii sale, dar și prin anii în care a condus școala cu viziune, responsabilitate și devotament.

Dincolo de rezultate, rămâne însă profesorul de la catedră, cel care a știut să transforme chimia într-o experiență vie și apropiată de elevi. O oră de chimie cu domnul profesor nu începe niciodată într-o liniște obișnuită, ci într-o atmosferă aparte, în care muzica se aude discret în fundal. Iar până la sfârșitul liceului, aproape fiecare elev ajunge să asocieze ora de chimie cu muzica lui André Rieu, devenită, în timp, parte din identitatea acestor întâlniri cu știința.

Stilul său de predare nu se limitează la formule și definiții. Domnul profesor apropie chimia de viață, de experiențele concrete ale elevilor, de întrebări neașteptate și de situații care trezesc atenția și curiozitatea. Îmbină firesc teoria cu practica, rigoarea științifică cu deschiderea spre tehnologie și exigența cu umorul fin.

Orele sale au arătat că emoția și adrenalina pot exista și într-o sală de clasă. Dacă un elev credea că nu va mai fi ascultat, pentru că răspunsese deja ora trecută, putea afla imediat că data de 13.06 ascunde o mică „reacție” matematică: 1 × 3 × 6 = 18, exact numărul său din catalog. Astfel, fiecare oră devenea vie, imprevizibilă și memorabilă.

Prin această abordare, o disciplină considerată dificilă a devenit mai clară, mai apropiată și mai iubită. Chimia nu a fost doar o materie de studiu, ci un mod de a înțelege lumea, de a privi lucrurile cu atenție și de a descoperi sensul transformărilor.
De aceea, numele Gheorghe Costel rămâne asociat cu performanța, cu pregătirea de excelență pentru medicină și bacalaureat, cu olimpiadele și cu formarea unor generații care au dus mai departe prestigiul școlii, al orașului și al României.

Dar haideți să-i acordăm cuvântul domnului profesor și să aflăm “secretele” din spatele unei cariere atât de spectaculoase:

Care ar fi cele mai mari diferențe între primul an în învățământ și anul acesta?

Când am intrat pentru prima dată într-o clasă, în septembrie 1983, eram un tânăr profesor aflat la început de drum, cu emoțiile firești ale debutului și cu dorința sinceră de a-mi împlini cât mai bine menirea. Astăzi, privind în urmă după mai bine de patru decenii de activitate, constat că școala, elevii și societatea s-au schimbat profund.

La începutul carierei, accesul la informație era limitat. Manualul, biblioteca și profesorul reprezentau reperele principale ale cunoașterii. Astăzi, elevii au la dispoziție, aproape instantaneu, o cantitate impresionantă de informații. Dacă atunci provocarea era să găsești informația, acum provocarea este să o selectezi, să o verifici și să o transformi în cunoaștere autentică. S-au schimbat și instrumentele de lucru. Am început într-o școală în care tabla, creta, caietul și laboratorul erau mijloacele esențiale ale învățării, iar astăzi vorbim despre platforme educaționale, resurse digitale, internet și inteligență artificială. Uneori am sentimentul că am traversat mai multe epoci ale educației într-o singură carieră.

Totuși, cea mai mare schimbare nu este de natură tehnologică. S-a schimbat, mai ales, ritmul vieții. Elevii de astăzi trăiesc într-o lume aflată într-o permanentă transformare, care le oferă oportunități extraordinare, dar îi confruntă, în același timp, cu provocări pentru care nu există întotdeauna răspunsuri simple. Nu cred că generațiile de astăzi sunt mai slabe decât cele de ieri; sunt, pur și simplu, diferite. Au alte întrebări, alte resurse și alte neliniști. Fiecare generație trebuie înțeleasă în propriul ei context, nu judecată prin comparație cu generațiile anterioare. De aceea, rolul profesorului este astăzi mai amplu și mai nuanțat decât odinioară. Profesorul nu mai este doar cel care transmite informații, ci cel care oferă repere, cultivă discernământul și îi ajută pe elevi să înțeleagă lumea în care trăiesc.

Chimia a fost disciplina prin care am intrat în școală, dar, în timp, a devenit pentru mine mai mult decât un domeniu de predare. A devenit un fel de a înțelege lumea și, poate, chiar oamenii: cu răbdare, cu atenție la detalii, la transformări, la echilibre și la consecințele fiecărei acțiuni. În laborator, ca și în viață, am învățat că nimic durabil nu se construiește întâmplător și că orice reușită are nevoie de timp, de rigoare, de perseverență și de încredere.

De-a lungul anilor, am spus adesea, cu o formulare care mi-a devenit foarte dragă: „Chimia nu este totul, dar nimic fără chimie”. Dincolo de jocul de cuvinte, această afirmație exprimă atașamentul meu față de disciplina pe care am slujit-o, dar și convingerea că știința ne învață să căutăm adevărul, să înțelegem schimbarea și să privim cu responsabilitate lumea din jur.

Dacă ar fi să rezum această trecere de la tânărul profesor de la începutul drumului la omul care privește astăzi în urmă, aș spune astfel: în 1983 am intrat în școală pentru a preda chimie; astăzi știu că educația este un proces mult mai amplu, care nu se oprește la transmiterea cunoașterii, ci înseamnă formarea caracterelor, cultivarea încrederii și însoțirea tinerilor spre o lume pe care trebuie să o privească lucid, responsabil și cu discernământ.

A fost vreun eveniment sau vreo întâmplare care v-a făcut să vedeți lucrurile diferit?

Nu cred că a existat un singur moment decisiv. Mai degrabă, anumite experiențe acumulate în timp care mi-au schimbat treptat perspectiva asupra educației.

O etapă importantă a fost perioada în care am avut responsabilități de conducere. Ca profesor, privești școala mai ales din perspectiva clasei și a elevilor. Ca director, descoperi însă dimensiunea mult mai amplă a unei instituții de învățământ. Atunci am înțeles că o școală nu se construiește doar prin proiecte, investiții și rezultate, ci mai ales prin oameni. În spatele fiecărei realizări se află profesori dedicați, personal didactic auxiliar și nedidactic, părinți implicați și elevi care își asumă propriul parcurs.

Anii în care am fost director m-au învățat că autoritatea autentică nu se bazează pe funcție, ci pe încredere. Tot atunci am înțeles că școala nu trăiește izolată, ci prin legătura ei cu familia, comunitatea și lumea din afara ei. Balul Părinților, proiectele internaționale și, mai recent, inițiativele din această primăvară privind apropierea de valorile UNESCO mi-au confirmat că educația nu se limitează la sala de clasă. Ea înseamnă dialog, colaborare, deschidere și formarea unor tineri capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc.

O altă lecție importantă mi-au oferit-o generațiile succesive de elevi. Mult timp am crezut că rolul meu este, în primul rând, să îi învăț pe elevi. Astăzi știu că am învățat la fel de mult de la ei. M-au obligat să rămân curios, să mă adaptez și să caut permanent modalități noi de a explica, de a înțelege și de a comunica. A fi profesor cu adevărat nu înseamnă să te instalezi într-o siguranță comodă, ci să înțelegi că fiecare generație cere din partea ta o nouă disponibilitate pentru învățare, adaptare și reflecție. Experiența nu încheie formarea profesorului, ci o adâncește; nu oferă răspunsuri definitive, ci impune discernământ, responsabilitate și reînnoire continuă. Abia atunci catedra încetează să mai fie doar locul din care se transmite cunoaștere și devine spațiul unei creșteri reciproce, în care profesorul se formează, la rândul său, prin elevii săi și împreună cu ei.

Cu timpul am înțeles și altceva: profesorul nu este doar un purtător de cunoștințe, ci și un păstrător al atmosferei în care învățarea devine posibilă. Uneori, o încurajare oferită la momentul potrivit valorează mai mult decât o explicație perfectă, iar un climat de încredere poate deschide drumuri pe care simpla transmitere de informații nu le poate deschide. În acest sens, începând cu anul 2015, muzica și secvențele video au însoțit toate orele mele de chimie, nu ca simple elemente de fundal, ci ca parte a unei atmosfere de lucru mai liniștite, mai deschise și mai apropiate de sensibilitatea elevilor. Am

înțeles că școala nu înseamnă doar transmiterea cunoștințelor, ci și construirea unui spațiu în care elevii să se simtă în siguranță, respectați, încurajați și motivați. Am descoperit că, uneori, pentru ca elevul să se apropie cu adevărat de cunoaștere, trebuie mai întâi să simtă că este primit cu încredere, privit cu atenție și valorizat ca persoană. Această schimbare m-a ajutat să privesc ora nu doar ca pe un timp al predării, ci și ca pe un timp al întâlnirii autentice dintre profesor, elev și disciplina studiată.

Privind în urmă, realizez că școala m-a învățat una dintre cele mai importante lecții de viață: funcțiile, recunoașterile și rezultatele sunt importante, dar trecătoare. Ceea ce rămâne este contribuția la dezvoltarea unei comunități și binele pe care ai reușit să-l faci în jurul tău.

Care este cel mai memorabil moment din cariera dumneavoastră?

După o viață petrecută în școală, îmi este aproape imposibil să aleg un singur moment. Au existat numeroase clipe care mi-au adus satisfacții profesionale și bucurii autentice: primele generații de absolvenți, rezultatele obținute la olimpiade și concursuri, proiectele construite împreună cu colegii sau momentele în care am văzut cum o idee, o inițiativă ori un vis se transformă în realitate.

Și totuși, dacă ar trebui să aleg ceva care sintetizează întreaga mea carieră, aș alege întâlnirile cu foștii elevi. Chiar dacă, în ultimii ani, am participat mai rar la astfel de revederi, fiecare dintre ele a rămas pentru mine o confirmare profundă a sensului profesiei de dascăl. Există o emoție aparte atunci când întâlnești un fost elev devenit medic, cercetător, profesor, inginer sau pur și simplu un om împlinit și responsabil, care își amintește cu respect și recunoștință de anii petrecuți în școală. În astfel de momente înțelegi că munca profesorului nu se încheie odată cu ultima oră de curs. Ea continuă, discret și nevăzut, prin ceea ce devin cei pe care i-ai însoțit la începutul drumului lor.

Ceea ce îmi oferă astăzi una dintre cele mai profunde satisfacții este sentimentul continuității. Privind în urmă, nu văd doar anii care au trecut, ci și felul în care anumite valori, idei și pasiuni au mers mai departe prin oameni. Mi se pare deosebit de semnificativ faptul că, din prima mea promoție de elevi, cea din 1986, una dintre eleve a ales, la rândul ei, profesia de profesor de chimie. Mai mult, a ajuns să predea chiar în școala în care eu însumi am descoperit frumusețea acestei discipline. Într-o asemenea "întoarcere în timp" există mai mult decât o simplă coincidență: există continuitate, memorie și dovada discretă că ceea ce semeni cu răbdare într-o generație poate rodi, peste ani, în alta.

Există și alte întoarceri ale timpului care emoționează. Astăzi, la una dintre clasele la care predau, se află nepotul doamnei profesoare de chimie din liceu, cea care a avut un rol important în orientarea mea spre Facultatea de Chimie. Pentru mine, acest fapt are o semnificație aparte; este ca și cum școala ar așeza, peste ani, oameni, generații și influențe într-o aceeași continuitate.

La fel de emoționant este și faptul că, odată cu încheierea activității mele, locul este preluat de un fost elev, Alexandru Sava, triplu medaliat la olimpiadele internaționale și absolvent al Universității Cambridge. Pentru un profesor, există puține satisfacții comparabile cu aceea de a vedea că ștafeta este preluată de unul dintre cei pe care i-a format și că drumul merge mai departe prin competență, caracter și valoare. Poate că tocmai în astfel de momente înțelegi cel mai bine sensul educației: profesorul nu lucrează doar pentru prezent, ci pentru o continuitate care se vede, uneori, abia peste ani.

Un reper important al parcursului meu profesional a fost și anul 2018, când am devenit profesor MERITO. Am privit această recunoaștere nu ca pe o distincție personală, ci ca pe o confirmare a valorilor în care am crezut întotdeauna și o responsabilitate suplimentară față de elevi, colegi și școală. În educație, recunoașterea are sens doar atunci când te obligă să rămâi fidel principiilor care au făcut-o posibilă.

La fel de importante au fost și cele două decenii în care am avut responsabilități de conducere. Experiența de director mi-a oferit o perspectivă mai amplă asupra educației și asupra rolului unei instituții școlare în comunitate. Am învățat că o școală nu se construiește doar prin rezultate, investiții sau proiecte, ci mai ales prin oameni, prin încredere, colaborare și continuitate. A conduce o școală înseamnă să porți responsabilitatea unei întregi comunități și să cauți permanent echilibrul dintre exigență și înțelegere, dintre tradiție și schimbare.

Am avut privilegiul să însoțesc, la începutul formării lor, elevi precum Sorin Nițu, Lucian Ionescu, Mihaela Bălșeanu, Eugen Mincă, Elena Duculescu, Raluca Hurubeanu, Ana Cristina Glăvan, Alexandru Sava și mulți alții. Performanțele lor

m-au bucurat, însă, dincolo de premii și rezultate, ceea ce rămâne cu adevărat important este felul în care și-au construit, în timp, propriul destin.

I-au unit pasiunea pentru cunoaștere, seriozitatea, perseverența și dorința de a se depăși pe sine. Mulți dintre ei au devenit medici, farmaciști, biochimiști, profesori de chimie sau specialiști în domenii diverse, în țară și peste hotare. Prin devenirea lor, am înțeles că munca unui profesor nu se încheie odată cu lecția, examenul sau rezultatul înscris într-un palmares, ci continuă, discret și profund, în alegerile, conștiințele și viețile celor pe care a avut șansa să îi formeze.

Pentru mine, cel mai memorabil moment nu este legat de o zi anume, ci de conștiința că am fost martorul devenirii atâtor generații. Puține profesii oferă bucuria rară de a vedea viitorul crescând, generație după generație, sub propriii ochi.

Dacă ați da timpul înapoi, exact în momentul în care v-ați angajat, ați alege aceeași carieră?

Da. Cu aceeași convingere, cu aceeași emoție și, poate, cu o recunoștință mai adâncă decât atunci. Pentru că astăzi, privind în urmă, înțeleg că școala nu mi-a oferit doar o profesie, ci privilegiul rar de a însoți, zi după zi, devenirea unor tineri aflați la început de drum.

În toamna anului 1983, când am venit în învățământ după absolvirea Facultății de Chimie din Iași, purtând și exigența statutului de șef de promoție, nu aveam cum să știu ce îmi rezervă viitorul. Veneam cu pregătirea dobândită în anii de studiu, cu energia tinereții și cu dorința sinceră de a-mi împlini cât mai bine rostul în școală, dar nu aveam încă acea experiență care te ajută să înțelegi, în profunzime, ce înseamnă să stai în fața unei clase.

Dacă atunci cineva mi-ar fi spus că voi petrece 43 de ani în școală, că voi fi profesor, diriginte, director, mentor pentru generații de elevi, formator al unor olimpici naționali și internaționali și că voi lega o mare parte din viața mea de destinul unei școli, probabil că mi s-ar fi părut greu de crezut.

Colegiul Național „Vlaicu Vodă” nu a fost pentru mine doar locul în care am lucrat, ci spațiul în care mi-am construit identitatea profesională și umană. Aici am învățat că prestigiul unei școli nu se moștenește, ci se construiește zi de zi prin seriozitate, responsabilitate și respect față de elevi.

De-a lungul acestui drum, am avut privilegiul de a mă bucura de sprijinul familiei, care a înțeles cerințele, ritmul și responsabilitățile unei profesii ce nu se oprește la ușa clasei. Le sunt recunoscător celor apropiați pentru echilibrul, înțelegerea și susținerea discretă fără de care multe dintre lucrurile împlinite în școală ar fi fost mai greu de dus până la capăt.

Astăzi înțeleg că profesia de profesor mi-a oferit mult mai mult decât o carieră. Mi-a oferit un sens. Există profesii care produc obiecte, construcții sau servicii. Profesorul lucrează însă cu una dintre cele mai valoroase resurse ale unei societăți: omul aflat la începutul devenirii sale. El nu modelează materii prime, ci caractere, aspirații, încredere și speranțe. Rezultatele muncii sale nu apar imediat. Uneori se văd după zece ani, după douăzeci sau chiar după treizeci de ani. Acesta este, poate, cel mai frumos și cel mai greu lucru în educație.

Astăzi, privind în urmă, înțeleg că profesia de profesor mi-a oferit mult mai mult decât o carieră. Mi-a oferit un sens. În viață există profesii care produc obiecte, construcții sau servicii. Profesorul lucrează însă cu cea mai valoroasă resursă a unei societăți: omul aflat la începutul devenirii sale. El nu modelează materii prime, ci caractere, aspirații, încredere și speranțe. Rezultatele muncii sale nu apar imediat. Uneori le vezi după zece ani, după douăzeci sau chiar după treizeci de ani. Acesta este poate cel mai frumos și cel mai greu lucru în educație.
De-a lungul anilor am cunoscut mii de elevi. Pe unii i-am însoțit doar câteva ore pe săptămână. Pe alții i-am urmărit timp de patru ani ca diriginte. Unii au obținut performanțe extraordinare, alții au avut nevoie de mai mult timp pentru a-și găsi drumul. Dar fiecare dintre ei a lăsat o urmă în sufletul meu.

Deseori lumea vorbește despre ceea ce oferă profesorul elevilor. Eu cred însă că relația este mult mai profundă. Elevii oferă și ei enorm profesorului. Ei îl obligă să rămână viu intelectual, să se adapteze, să învețe permanent și să privească lumea prin ochi mereu noi. Cred că unul dintre marile privilegii ale acestei profesii este faptul că nu îți permite să îmbătrânești sufletește. Am avut șansa să trăiesc aproape o jumătate de secol în mijlocul tinereții. Puțini oameni se pot bucura de un asemenea dar.

Desigur, dacă aș putea întoarce timpul, poate că aș schimba unele decizii mărunte. Aș petrece mai mult timp cu anumite generații, aș prețui și mai mult unele clipe, aș lăsa mai puțin loc grijilor administrative și mai mult loc bucuriei simple de a fi profesor. Dar drumul ales nu l-aș schimba niciodată. Pentru că această profesie mi-a oferit ceva ce puține profesii pot oferi: posibilitatea de a vedea, an după an, cum viitorul prinde chip.

Astăzi, când privesc în urmă, nu mă gândesc în primul rând la anii care au trecut. Mă gândesc la chipurile care au trecut prin fața mea. Mă gândesc la elevii emoționați în prima zi de liceu, la cei care au urcat pe podiumurile olimpiadelor, la cei care au devenit medici, cercetători, profesori, părinți și oameni de caracter. Mă gândesc la colegii cu care am împărțit proiecte, speranțe și responsabilități. Mă gândesc la școala care mi-a fost a doua casă timp de peste patru decenii. Și înțeleg că adevărata bogăție a unei vieți profesionale nu se află în funcțiile ocupate, nici în diplome și nici în recunoașterile publice. Ea se află în oameni.

De aceea răspunsul meu este simplu: Da, aș alege din nou aceeași carieră. Nu pentru că a fost cea mai ușoară cale, ci pentru că a fost una dintre cele mai frumoase forme de a da sens propriei vieți.

Și poate că, la capătul acestui drum, aceasta este cea mai sinceră concluzie pe care o pot formula: Dacă ar trebui să îmi trăiesc viața încă o dată, nu aș cere să fie mai ușoară, mai comodă sau mai lipsită de încercări. Aș cere doar să am din nou șansa de a intra într-o clasă, de a auzi clopoțelul unei noi ore și de a simți aceeași emoție pe care am simțit-o în prima zi de școală, în septembrie 1983. Pentru că, după 43 de ani, cred cu toată convingerea că una dintre cele mai mari binecuvântări ale vieții mele a fost aceea că am avut privilegiul de a fi profesor.

Ce sfat ați oferi elevilor?

După o viață petrecută în școală, am ajuns la concluzia că elevii nu au nevoie atât de mult de sfaturi, cât au nevoie de oameni care să creadă în ei. Fiecare generație își caută propriul drum și își scrie propria poveste. Totuși, dacă ar trebui să las câteva gânduri la plecare, acestea nu izvorăsc din funcții sau din titluri, ci din lecțiile pe care mi le-au oferit, de-a lungul timpului, elevii pe care am avut șansa să îi întâlnesc.

În primul rând, să nu renunțe niciodată la curiozitate. Lumea se schimbă cu o viteză pe care generația mea nici nu și-o putea imagina atunci când am început să predau. Vor apărea profesii noi, tehnologii noi și provocări pe care astăzi nici măcar nu le intuim. Într-o asemenea lume, cea mai mare forță nu este ceea ce știi acum, ci capacitatea de a continua să înveți.

Apoi, să nu se teamă de muncă. În spatele fiecărei reușite autentice există ani de pregătire, perseverență și răbdare. Nu am cunoscut oameni cu adevărat valoroși care să fi ajuns departe fără efort și fără disciplină.

În același timp, să nu își piardă încrederea atunci când întâlnesc obstacole. Viața nu este un drum drept. Vor exista eșecuri, dezamăgiri și momente în care toate ușile vor părea închise. Privind în urmă, constat că nu succesele m-au învățat cele mai importante lecții, ci dificultățile pe care a trebuit să le depășesc.

I-aș îndemna, de asemenea, să nu își definească valoarea prin note. Ca profesor, am apreciat întotdeauna performanța și excelența. Dar experiența mi-a arătat că nota este doar o fotografie de moment. Viața este mult mai complexă. Am văzut elevi olimpici care au confirmat strălucit și elevi obișnuiți care au realizat lucruri extraordinare. În cele din urmă, caracterul, seriozitatea și capacitatea de a munci contează mai mult decât orice clasificare temporară.
Aș adăuga și un îndemn pe care îl consider esențial: să își respecte părinții și profesorii. Nu pentru că aceștia ar avea întotdeauna dreptate, ci pentru că în spatele grijilor, exigenței și sfaturilor lor se află, de cele mai multe ori, dragoste, responsabilitate și dorința sinceră de a-i vedea reușind.

Dar poate cel mai important lucru este acesta: să rămână oameni. Într-o lume în care succesul este adesea măsurat în bani, funcții, influență sau notorietate, să nu uite că adevărata valoare a unui om se vede în felul în care îi tratează pe ceilalți: să fie corecți atunci când ar putea profita, demni atunci când ar putea face compromisuri, generoși atunci când ar putea fi indiferenți și recunoscători atunci când ar putea considera totul de la sine înțeles.

Dacă ar trebui să las elevilor un singur gând, acesta ar fi: nu urmăriți doar să aveți o profesie. Străduiți-vă să deveniți oameni cultivați, responsabili și demni. Competența vă poate deschide multe uși, dar caracterul este cel care vă va ajuta să rămâneți în picioare atunci când viața vă va pune la încercare.

Privind în urmă, dacă există o concluzie pe care experiența mi-a confirmat-o, aceasta este că adevărata valoare a unui om nu se măsoară doar prin ceea ce a acumulat pentru sine, ci prin ceea ce a construit, prin binele pe care l-a făcut și prin încrederea pe care a lăsat-o în ceilalți.

De aceea, le-aș dori elevilor să învețe cu seriozitate, să muncească fără teamă, să își păstreze curiozitatea și să nu își piardă niciodată libertatea interioară de a alege binele, chiar și atunci când drumul este dificil. Pentru că, în cele din urmă, ceea ce ne definește nu este doar destinația la care ajungem, ci felul în care alegem să mergem până acolo.

Aceasta este lecția pe care am primit-o de la școală și pe care, la rândul meu, o las mai departe generațiilor care vin.

Dacă ar fi să așezați, la finalul acestui dialog, un gând care să rămână peste timp în memoria celor care îl vor citi, care ar fi acela?

Dacă ar fi să așez, la finalul acestui dialog, un gând care să rămână peste timp, acesta ar fi legat de ceea ce am numit, poate simbolic, „ecuația sufletului”.

O viață petrecută în școală nu se poate reduce la ani, funcții, rezultate sau documente. Ea se alcătuiește din întâlniri, responsabilități, alegeri, colaborări, încercări și bucurii. Am fost profesor, coleg, director, mentor și, în toate aceste ipostaze, am înțeles că școala nu este doar o instituție, ci o comunitate vie, în care fiecare om poate adăuga ceva la devenirea celorlalți.
Chimia m-a învățat să privesc lumea prin ordine, transformare și echilibru. Școala m-a învățat să privesc oamenii cu răbdare, încredere și responsabilitate. Iar elevii și colegii mi-au arătat că niciun drum profesional nu se construiește de unul singur.
Dacă această „ecuație a sufletului” are un rezultat, el nu poate fi cuprins într-o cifră, într-un titlu sau într-o distincție. Îl regăsesc, mai curând, în oamenii pe care i-am întâlnit, în lecțiile pe care le-am primit, în elevii care și-au urmat drumul și în ceea ce am avut șansa să construiesc împreună cu ceilalți.

Privind în urmă, înțeleg că nimic durabil nu se construiește izolat. O școală crește prin continuitate, prin responsabilitate împărtășită și prin efortul discret al multor oameni care, fiecare în locul său, contribuie la prestigiul și la identitatea ei. Fiecare generație primește o moștenire și are datoria de a o duce mai departe cu demnitate.

Astăzi, privind cu recunoștință spre anii petrecuți în școală, simt că adevărata împlinire a unei cariere didactice nu se află în recunoașterile personale, ci în ceea ce se construiește împreună cu ceilalți și dăinuie prin oameni, prin valori și prin ceea ce este dus mai departe.

Poate că acesta este, în cele din urmă, sensul „ecuației sufletului”: să privești în urmă cu împăcare și recunoștință, știind că ai fost parte din viața unei școli și că ceva din ceea ce ai construit va continua să dăinuie prin oameni, prin valori și prin ceea ce este dus mai departe.

Olimpiada de limba și literatura română

Combinând creativitatea, pasiunea și perseverența, Olimpiada de limba și literatura română adună în fiecare an cât mai mulți elevi bine pregătiți.

Adresată elevilor pasionați de lectură, scriere și interpretare, olimpiada oferă participanților ocazia de a-și demonstra cunoștințele, spiritul critic și originalitatea. Fiecare etapă presupune provocări intelectuale care depășesc cadrul obișnuit al activităților școlare, punând accent pe înțelegerea profundă a textului și pe exprimarea personală a ideilor.

Un motiv de mândrie pentru liceul nostru este performanța obținută de Mădălina Niță, elevă în clasa a XII-a A, care a fost distinsă cu mențiune la etapa națională de anul acesta. Acest rezultat remarcabil este rodul muncii susținute, al perseverenței și al pasiunii sale pentru studiu.

De-a lungul anilor, Mădălina s-a remarcat prin numeroase participări și rezultate deosebite la olimpiade și concursuri, demonstrând în mod constant seriozitate și dorința de a se autodepăși. Ambițioasă și dedicată, ea îmbină excelența academică cu modestia și sensibilitatea. Prin această nouă reușită, Mădălina confirmă încă o dată că talentul, susținut de muncă și determinare, poate conduce la performanțe deosebite.

Performanță la Olimpiada Națională de Fizică

În fiecare an, Olimpiada Națională de Fizică adună cei mai buni elevi pasionați de această disciplină din întreaga țară. Competiția este una dintre cele mai dificile olimpiade școlare, deoarece pune la încercare atât cunoștințele teoretice, cât și gândirea logică, creativitatea și capacitatea de a rezolva probleme complexe. Participarea la etapa națională este deja o realizare importantă, iar obținerea unui premiu reprezintă rezultatul multor ore de muncă și pregătire. La ediția din acest an, desfășurată la Craiova, școala noastră a fost reprezentată cu succes de Yanis Georgescu, elev în clasa a X-a B. Pentru rezultatul obținut, acesta a primit medalia de argint acordată de Societatea Română de Fizică, o distincție care răsplătește performanțele deosebite ale participanților.

Performanța sa este rezultatul pasiunii și al muncii depuse de-a lungul anilor. Yanis a participat de nouă ori la etapele naționale ale olimpiadelor școlare: de patru ori la matematică și de cinci ori la fizică. Pe lângă rezultatele foarte bune, el este apreciat de colegi și profesori pentru modestia, seriozitatea și atitudinea sa pozitivă. Il felicităm pe Yanis pentru această reușită și îi dorim mult succes în competițiile viitoare. Felicitări și doamnei profesoare Tatiana Tică pentru îndrumarea și
sprijinul oferite!

Performanță la Olimpiada Națională de Științe Socio-umane: economie

Olimpiada Națională de Economie le oferă elevilor ocazia de a-și pune în valoare cunoștințele și capacitatea de a înțelege fenomenele economice care influențează lumea de astăzi. Calificarea la etapa națională este o performanță care reflectă multă muncă și implicare.

Anul acesta, școala noastră a fost reprezentată la etapa națională de Bucuroiu-Gavrilă Dan-Tudor, care a obținut premiul I la etapa județeană a Olimpiadei Naționale de Științe Socio-umane, disciplina Economie.

Rezultatul său este dovada seriozității și a pasiunii cu care se pregătește. Prin această reușită, Dan confirmă că perseverența și dorința de a învăța pot conduce la performanțe remarcabile. Il felicităm pentru acest succes și îi dorim multa baftă in continuare! Felicitări și doamnei profesoare Grațiela Căvescu pentru sprijinul și îndrumarea oferite!

Ca de fiecare dată, sprijinul părinților a fost cel care a menținut timp de atâția ani acest vis devenit realitate, a asigurat evoluția constantă a proiectului și a oferit confortul elevilor străini, printr-o contribuție financiară și emoțională vitală.

Ca întotdeauna, astfel de proiecte dedicate înlesnirii *colaborării dintre oameni* au nevoie, în primul rând, de o colaborare *autentică* între cei care le organizează și cei care doresc să se implice. De oameni care, dincolo de informațiile transmise la clasă, să știe să insufle cele două taine care ne apropie și care ne-au ajutat, de-a lungul istoriei, să realizăm cele mai mărețe lucruri: devotamentul și munca în echipă.

Proiectele internaționale de la CNVV ne amintesc că ceea ce se naște din legăturile dintre persoane și pasiunea sinceră este mai presus de naționalitate, de diferențele culturale și de stereotipuri.

Olimpiada de engleză

Olimpiada de Limba Engleză reprezintă una dintre cele mai importante competiții școlare dedicate elevilor pasionați de limbi străine. Aceasta oferă participanților ocazia de a-și demonstra cunoștințele de gramatică, vocabular, înțelegere a textului și exprimare în limba engleză.

Rezultatele obținute de elevii liceului nostru la etapa județeana au fost impresionante. Tudose Ioana Gabriela (prof. Cantu Daniela) și Pană Patrick (Herciu Luiza) s-au calificat la etapa națională cu premiul I, respectiv cu premiul II la secțiunea A – standard. Deasemenea, Mazilu Ștefania (prof. Toma Laura) a obținut o mențiune la secțiunea A – standard.

Prin dedicare și pasiune, acești elevi demonstrează că studiul limbilor străine poate deschide numeroase oportunități pentru viitor și ne poate ajuta pe oricare dintre noi.

CNVV la Public Speaking Competition 2026: performanță, elocință și excelență

În anul școlar 2025–2026, elevii Colegiului Național „Vlaicu Vodă” au obținut rezultate remarcabile la una dintre cele mai prestigioase competiții de discurs public în limba engleză din România – **National Public Speaking Competition**, organizată de ESU Romania (English-Speaking Union Romania).

Ce este Public Speaking Competition?

National Public Speaking Competition in English este cea mai veche și mai prestigioasă competiție de acest tip din România. Organizată încă din anul 1996 de ESU Romania, competiția reunește anual peste 2.000 de elevi cu vârste cuprinse între 8 și 20 de ani, din majoritatea județelor țării. Concursul urmărește dezvoltarea competențelor de comunicare, a gândirii critice și a capacității de argumentare în limba engleză.

Competiția se desfășoară în mai multe etape: locală, județeană, regională, semifinală națională și finală națională. În esență, Public Speaking Competition este mai mult decât un concurs: este un exercițiu de reflecție, curaj intelectual și asumare a propriei voci.

Etapa regională: patru calificări în semifinalele naționale

La etapa regională desfășurată la Colegiul Național Bilingv „George Coșbuc” din București, elevii CNVV au demonstrat nu doar talent oratoric, ci și maturitatea dobândită prin exercițiu constant, perseverență și numeroase participări la competiții școlare.

Rezultatele obținute au fost excepționale:

- **Premiul I – Maria Ronelia Chirițescu** (clasa a XI-a G), coordonator prof. **Luiza Herciu**;
- **Premiul I – Maria Năstase** (clasa a XI-a B), coordonator prof. **Daniela Cantu**;
- **Premiul al II-lea – Ioan Patrick Pană** (clasa a XI-a G), coordonator prof. **Luiza Herciu**;
- **Mențiune – Ana-Maria Baltag-Diaconu** (clasa a X-a B), coordonator prof. **Ileana Popescu.**

Toți cei patru elevi s-au calificat la ETAPA NAȚIONALĂ, confirmând valoarea unei pregătiri construite în timp, prin disciplină și consecvență.

În fața unui public exigent și a unui juriu atent la fiecare nuanță, prestațiile lor au evidențiat claritate în exprimare, autenticitate și capacitatea de a răspunde spontan unor întrebări provocatoare. Mai presus de perfecțiune, concursul a fost despre stăpânire de sine și despre puterea ideilor bine articulate.

Finala națională: două discursuri memorabile

Atmosfera discretă și elegantă a finalei naționale, desfășurate la **Cărturești Verona**, a oferit cadrul ideal pentru confirmarea valorii elevilor CNVV.

După ce au câștigat semifinalele naționale, **Maria Ronelia Chiriţescu** și **Ioan Patrick Pană** au reprezentat colegiul în marea finală.

Tema competiției din acest an a pornit de la haiku-ul poetului japonez **Yosa Buson**:

„The light of a candle is transferred to another candle —spring twilight."

Pornind de la această imagine poetică, cei doi elevi au construit discursuri diferite ca perspectivă și tonalitate, dar unite prin profunzime și maturitate intelectuală.

Discursul Roneliei, **„The First Candle"**, a impresionat prin echilibrul dintre sensibilitate și rigoare argumentativă, abordând una dintre cele mai delicate și controversate teme contemporane – feminismul.

Prin **„Meaning over Money"**, Patrick a propus o reflecție lucidă asupra valorilor care conferă autenticitate existenței și asupra alegerilor care dau sens unei vieți trăite cu integritate.

Ambele intervenții au demonstrat cultură generală solidă, discernământ și o remarcabilă capacitate de a surprinde nuanțe subtile – calități tot mai rare într-un spațiu public dominat adesea de efectul imediat.

Rezultatele finale

Performanțele celor doi elevi au fost răsplătite prin:

- **Premiul al III-lea** – Maria Ronelia Chiriţescu;
- **Mențiune** – Ioan Patrick Pană.

Aceste rezultate confirmă nu doar talentul individual al celor doi, ci și soliditatea unui parcurs educațional construit prin lectură, reflecție și exercițiu intelectual autentic.

O performanță care vorbește despre caracter

Rezultatele obținute de elevii CNVV la Public Speaking Competition 2026 reprezintă mai mult decât o serie de premii. Ele ilustrează puterea muncii susținute, a lecturii, a gândirii critice și a curajului de a transforma ideile în discurs.

Adevărata elocință nu înseamnă doar să convingi. Înseamnă să luminezi, fie și pentru câteva clipe, gândirea celor care te ascultă.

Bravo, CNVV!

Excelență în fizică: succes deosebit la concursul „Be a Feynman”

Concursul național de fizică „Be a Feynman” este una dintre cele mai apreciate competiții dedicate elevilor pasionați de științele exacte. Inspirat de activitatea celebrului fizician Richard Feynman, concursul încurajează gândirea logică, creativitatea și aprofundarea cunoștințelor de fizică.

Printre elevii care s-au remarcat la ediția din acest an se numără Radu Anghel, elev în clasa a IX-a B la Colegiul Național „Vlaicu Vodă”. Acesta a obținut Premiul I, cu punctajul maxim de 100 de puncte, demonstrând o pregătire excepțională și o pasiune deosebită pentru acest domeniu.

Rezultatul său este mult mai impresionant luând în considerare faptul că, datorită acestei performanțe, Radu a fost admis la Facultatea de Fizică a Universității din București, deși este încă elev în clasa a IX-a. Această realizare evidențiază talentul, seriozitatea și munca depusă de-a lungul timpului.

Succesul său a fost obținut sub îndrumarea doamnei profesor Tică Tatiana, al cărei sprijin a contribuit la atingerea acestui rezultat deosebit. Prin perseverență și dedicare, Radu reprezintă un exemplu pentru colegii săi și o sursă de mândrie pentru elevii și profesorii Colegiului Național „Vlaicu Vodă”.

Felicitări și mult succes în continuare!

Olimpiada de Limba Franceză

Liceul nostru are un nou motiv de celebrare!
Elevul Ernest Vandenbulcke,
din clasa a XII-a C, a obținut Premiul I la etapa națională a Olimpiadei de Limba Franceză, desfășurată la Piatra Neamț, în perioada 6–10 aprilie 2026.

Competiția a reunit cei mai buni elevi din întreaga țară, selecționați după parcurgerea etapelor anterioare. Probele naționale au testat atât competențele lingvistice, cât și cultura generală francofonă, iar Ernest s-a impus în fața juriului prin profunzimea analizei, fluența exprimării și rafinamentul argumentației în limba lui Molière.

Succesul său nu este întâmplător. Anii de muncă continuă, pasiunea autentică pentru limba și cultura franceză, precum și îndrumarea dedicată a profesoarei sale, Elena Marica, au transformat talentul într-o performanță de excepție.

Întreaga comunitate a liceului - elevi, profesori și conducere - îi transmite cele mai calde felicitări și își exprimă mândria pentru modul în care a reprezentat școala noastră pe scena națională.

Félicitations, Ernest!

Olimpiada Națională de Istorie

În perioada 15–18 aprilie 2026, la Oradea, s-a desfășurat etapa națională a Olimpiadei de Istorie, ediția a XLIX-a. La această competiție au participat peste 350 de elevi din întreaga țară. Olimpiada a reunit tineri pasionați de istorie, oferindu-le oportunitatea de a-și valorifica cunoștințele și de a reprezenta cu onoare instituțiile de învățământ din care provin, într-un cadru competitiv de înalt nivel. De asemenea, evenimentul le-a oferit elevilor șansa de a interacționa și de a împărtăși experiențe cu alți elevi pasionați de istorie.

Printre participanți s-a numărat și Alexia Nedelcu, elevă în clasa a X-a F la Colegiul Național „Vlaicu Vodă”, care a reprezentat cu succes liceul nostru. Alexia a obținut Premiul al III-lea, un rezultat care reflectă efortul susținut, seriozitatea și implicarea de care a dat dovadă pe parcursul pregătirii pentru această competiție. Prin perseverență, disciplină și pasiunea pentru studiul istoriei, ea a reușit să se claseze printre cei mai valoroși elevi ai țării la această disciplină, beneficiind de îndrumarea profesorului coordonator, Octavian Ștefan. Rezultatul obținut reprezintă o confirmare a nivelului său de pregătire și a capacității de a face față cu succes etapelor dificile la nivel național.

Rezultatul obținut de Alexia demonstrează încă odată că pasiunea, consecvența și munca susținută pot conduce la performanțe remarcabile. Această reușită evidențiază atât valoarea elevilor Colegiului Național „Vlaicu Vodă”, cât și importanța sprijinului oferit de cadrele didactice implicate în formarea lor. Prin astfel de rezultate, liceul nostru își consolidează tradiția performanței și a excelenței educaționale. Îi adresăm sincere felicitări pentru această realizare și îi dorim mult succes în toate proiectele și competițiile viitoare, convinși că va continua să obțină rezultate pe măsura talentului și dedicării sale.

Olimpiada Națională de Creativitate Științifică

Într-o era a tehnologizării, elevii sunt invitați să-și dezvolte creativitatea prin diferite dispozitive și programe software.

Exact acest lucru au făcut doi elevi de la Colegiul Național Vlaicu Vodă ce au ajuns, cu proiectul lor, la etapa națională a Olimpiadei de Creativitate Științifică.

Ștefănescu Izabela și Filip Davide au prezentat la Iași, în perioada 26-29 mai, proiectul ce la etapa județeană le-a adus premiul I.

Ei au conceput un asistent vocal capabil de a ușura sarcinile repetitive, fără a înlocui complet munca omului. Mai mult decât atât, această aplicație este programată pentru a fi universală, îndeplinind sarcini de la învățarea copiilor cum să folosească inteligența artificială, până la a asista arheologii, oferindu-le informații despre sit-uri.

Elevii au participat la categoria C, Tehnologia Informației. O astfel de performanță a fost îndrumată de profesorul Drăgușin Dragoș, ce i-a coordonat pe cei doi elevi.

Felicitări!

Olimpiada „Tinerii dezbat”

Olimpiada „Tinerii dezbat” reprezintă, de departe, o structură atipică în peisajul competițiilor școlare. Acest fapt se datorează nu numai confruntării între argumente bine structurate și a capacității de anticipare a strategiei echipei adverse, dar și colaborării strânse între partenerii aceleiași echipe.

Elevii au demonstrat ceva ce depășește simpla memorare, testându-și agilitatea mentală pentru a valorifica, încă o dată, esența numelui clubului nostru de dezbateri: „Viva Vox” („Voce Vie”) . De aceea, dorim să transmitem felicitări echipelor

calificate la etapa națională a olimpiadei:

- Locul I, Secțiunea I: Ana Baltag, Irina Derviș, Sofia Gheorghe, Alexandra Leca (rezervă) - prof. coordonator Grațiela Căvescu;
- Locul I, Secțiunea II: Rareș Ilie, Patrick Pană, David Popescu, Ingrid Grigorescu (rezervă) - prof. coordonator Ileana Popescu;

De asemenea, premiile acordate individual vorbitorilor sunt:

- Premiul I, Secțiunea II: Patrick Pană (clasa a XI-a G);
- Premiul al II-lea, Secțiunea I: Irina Derviș (clasa a X-a B);
- Premiul al III-lea, Secțiunea I: Ana Baltag (clasa a X-a B);
- Mențiuni: Sofia Gheorghe (Secțiunea I), Rareș Ilie și David Popescu (Secțiunea II), toți trei de la clasa a X-a B.

AcadNET

AcadNET este o competitie pe cat de interesantă, pe atât de provocatoare, testând elevii pasionați de rigoarea algorimilor atât la nivel teoretic, cât și la nivel practic. Având atât secțiune de Calculatoare, axată pe arhitectura sistemelor de calcul sau configurarea sistemelor de operare, cât și secțiunea de Rețele, menită să valorifice cunoștințele legate de conceptele de rețelistică sau de administrarea efectivă a rețelelor de date, aceasta aduce viitorul aproape de adolescenții curioși.

Pentru colegiul nostru, aceasta este un nou motiv de afirmare pentru niște copii cu minți structurate și niște profesori alături de care liniile de cod devin, dincolo de un limbaj de comunicare cu mașinile, o formă de artă digitală.

De aceea, dorim să felicităm pe:

- Alexandru Arapu (clasa a IX-a A, profesori coordonatori Alina Savu și Dumitru

Stoicescu), locul 1, calificare la faza națională (în clasamentul național, el ocupă

locul al patrulea);

- Petruț Niculcea (clasa a IX-a A, profesori coordonatori Alina Savu și Dumitru

Stoicescu), mențiune, calificat la faza națională;

- Adelin Ștefan (clasa a X-a B, profesor coordonator Ion Ungureanu), mențiune,

calificat la faza națională.

OLIMPIADA DE LIMBI CLASICE -SECȚIUNEA LATINĂ

Considerată limba de temelie a culturii europene sau mama tuturor limbilor romanice, limba latină nu reprezintă doar una dintre cele mai vechi limbi, fiind utilizată pentru prima dată în Antichitate și lăsându-și o amprentă semnificativă în filele cărților de istorie, ci un veritabil tezaur al înțelepciunii umane. În ciuda faptului că astăzi nu mai este utilizată de niciun vorbitor nativ, aceasta nu s-a oprit din a dezvălui poveștile pline de valoare și de sens pe care s-a sprijinit inclusiv evoluția poporului român.

Nemurirea limbii latine este dată de întrebările fundamentale ale oamenilor și dorința de cunoaștere a trecutului, prezentului și viitorului prin studiul fascinant și descoperirea vieții oamenilor clasici cu modele de mentalitate și crearea unei punți directe cu mintea unor repere întruchipate ale civilizației precum Seneca ori Iulius Caesar. Rigoarea specifică și structura matematică bazate pe reguli clare, cazuri și declinări au rolul de a oferi claritate mentală incredibilă celor care aprofundează studiul acestei materii.

Anul acesta, în cadrul Olimpiadei Naționale de Limbi Clasice- secțiunea latină, odată cu interpretările textelor în spirit latin și abordarea unui nou sentiment de bogăție spirituală, printre cei care au reușit să analizeze și să decodifice tainele conservate de limba latină, se numără elevii Colegiului Național Vlaicu Vodă Alessia Neagoe (clasa a IX-a G), Raisa Mărghianu (clasa a X-a G), Alberto Militaru (clasa a XI-a G) și Antonia Dinică (clasa a XII-a G) care s-au calificat la etapa națională desfășurată la Tulcea în perioada 21-24 mai.

De la etapa națională, ei au obținut:
Medalii de argint- Alberto Militaru și Antonia Dinică
Medalie de bronz- Alessia Neagoe
Toate aceste rezultate nu ar fi fost posibile fără a lor profesoară ,,Carmina Bănică'', ce a inspirat prin perseverență și seriozitate.

INK & THREAD

„TRĂIM CEEA CE ÎNVĂȚĂM ȘI ÎNVĂȚĂM CEEA CE TRĂIM.”

- John Dewey-

Îți mulțumim că ai citit revista noastră!

Ne vedem în următorul număr!

CREATIVITATE **LIBERĂ EXPRIMARE**